

Dumitru PREDA (n. 1951) este profesor universitar și diplomat de carieră.

Șef de promoție – Facultatea de Istorie, București (1974).

Doctor în Istorie; Alumni Fulbright, Georgetown University.

Arhivist principal, Cercetător științific principal la Institutul de Istorie și Teorie Militară, București (1974-1997).

Din 1997, prin concurs (loc I), în Ministerul Afacerilor Externe, a parcurs toate treptele ierarhiei diplomatice.

Șef al Arhivei istorice și Director al Direcției Arhivelor Diplomatice (1997-2002); Editor-coordonator al Colecției naționale de Documente Diplomatice (1999-2004); primul observator al României pe lângă UE a Arhivelor Diplomatice (1998-2004);

Delegat permanent adjunct și însărcinat cu afaceri a.i. al României pe lângă UNESCO-Paris (2002-2007); Director al Direcției pentru Originarii din România (2008-2009);

Ambasador extraordinar și plenipotentiar la Havana (2011-2016).

Diploma de merit a Ministerului Afacerilor Externe pentru „*contribuție de excepție la activitatea diplomatică a României*” (2002).

Profesor universitar de istorie și științe politice (din 2001).

Cadru didactic universitar (invitat, asociat) din 1980 (Academia Militară, Institutul Politehnic București, Universitatea București, Facultatea de Istorie, Universitatea Banatului-Timișoara, Universitatea Ovidius-Constanța, etc.)

Membru și trezorer al Biroului Comisiei Internaționale de Istorie a Relațiilor Internaționale (2006-), **membu al Comitetului de Bibliografie al Comisiei Internaționale de Istorie Militară** (din 1990-).

Participant la congresele internaționale (mondiale) de istorie (1980 – București, 1990 – Madrid, 1995 – Montreal, 2000 – Oslo, 2005 – Sydney, 2010 – Amsterdam, 2015 – Jinan) și la peste 70 colocvii și conferințe științifice în Italia, Franța, Spania, Belgia, Elveția, Austria, ex-Iugoslavia, Serbia, Grecia, Turcia, R. Moldova, Polonia, Bulgaria, RF Germania, Marea Britanie, Suedia, Israel, Lituania, Maroc, Japonia, Republica Sud Africană, Canada și SUA.

Vicepreședinte al Ligii Culturale pentru Unitatea Românilor de Pretutindeni (din 2008).

Autor, co-autor și editor/coordonator a peste 55 volume și 180 studii și articole științifice publicate în România și alte 10 țări; colaborări în presă, Radio și TV.

Membu al consiliului științific și co-fondator al revistei „Document” (Arhivele Militare Române).

Premiul „Mihail Kogălniceanu” pentru Istorie al Academiei Române (1994), *Marele Premiu al “Revistei de Istorie Militară”* (1992, 1994, 1996).

Premiul “N. Iorga” (1998), Premiul “Dimitrie Onciul” (1999), Premiul special (2002), Premiul „Grigore Gafencu” (2009, 2010), „Eudoxiu de Hurmuzaki” (2011) și „Constantin Kirițescu” (2017) ale Fundației și revistei „Magazin Istoric”; Premiul special „Dragalina” (2017) al Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria”).